

4737 3. Beh. af Forsl. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1873 til 31. Marts 1874. 4738

megen Fædrelandsfærlighed, saaledes som det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds (Schjorring) udtalte det, at de ikke ville staa de Ting i Veien, som de maa se ere til Fædrelandets Vel, efter deres egen Opfattelse, men at de maa sige sig selv, at disse Ting paa ingen Maade kunne komme frem, saalange de staa ved Styret. Under disse Forhold kan jeg visseelig ikke forstaa, hvorfor vi ikke fra begge Sider kunne være enige, og jeg vil haabe, at de ogsaa fra den anden Side ville hjælpe os til at faae Finantsloven forkastet. Jeg kan ikke se rettere, end at det er Noget, vi vist kunne staa os vel ved; thi ere de Ord sande, som jeg har udtalt, og som andre ærede Medlemmer ligeledes have udtalt, om end paa en anden Maade, maa man indrømme, at der ingen heldig Samarbeiden kan komme, og ere de usande og urigtige, lad dem saa blive veiede og fundne for lette ved en Valgkamp! Vore Modstandere behøve jo ikke at frygte for at de mangle Organer; de ere jo begavede, og i høj Grad talentfulde Mænd, de have jo den hele Presse, ligesom den lille Missionstidende til det store Fædreland paa deres Side, saa at der jo ikke fra deres Side kan være Tvivl om, at de skulle have Organer nok til at faae den Beredthed udtalt, som jeg indrømmer, at de maa have om, at de staa paa Sandhedens og Rettenes Side. Om vi blive et Flertal eller et Mindretal her i Aften, kan Ingen have nogen Mening om, men blive vi et Mindretal, siger jeg, at den, der tror, hæfter ikke, og jeg føler mig overtydet om, at vi nok med Liden skulle vinde, og nok med Liden skulle seire. Og blive vi et Mindretal ved Valgene efter en Opløsning, vil det Samme være Tilfældet, vi have da holdt Veien aaben for den unge Stamme og den unge Spire, som indeholder i sig som sit Program Folkets Selvstyrelse.

J. Jensen: Det kan ikke negtes, at det er et alvorligt Skridt, vi ere i Færd med at gjøre, maatte endnu i denne Aften, idet det er os tilraadet at negte Finantsloven. Jeg skal villig indrømme, at dette er et Middel imod Regjeringen, som Folkethinget baade kan og er berettiget til at bruge, men det er ogsaa et Middel, som efter min Mening kun bør bruges med stor Forsomhed. Jeg kan efter min bedste Overbevisning ikke se, at vi bør bruge dette Middel nu i dette Dieblit, og derfor kan jeg ikke være med til at stemme Nei til Finantsloven, men jeg skal udtale, at jeg, dersom vi igjen træde sammen under de samme Forhold, hvorunder vi have levet og virket i denne Samling, og jeg da er Medlem af dette

Ting, da ikke skal tage i Betænkning at være med til at foretage det Skridt, som her er foreslaaet. Det var blot disse Ord, jeg har følt mig opfordret til at udtale for at begrunde min Afstemning.

Bajer: Der er nogle Gange i Aften kommet en vis Bitterhed ind i Ordskiftet. Jeg skal ikke rette denne Bebreidelse imod nogen Enkelt, thi jeg tror, at Flere ere Skyld deri, men jeg beklager det i høj Grad, thi det forekommer mig, at Dieblittet er altfor alvorligt til at tage Sagen paa en saadan Maade, eller til at der kan være Grund til at føle sig lykkelig. Naar man faar overfor et saa alvorligt Skridt som det, Mange af os her ere i Begreb med at foretage, tror jeg, man paa det Alleralvorligste skal spørge sig selv, om det Skridt, man vil deltage i at gjøre, virkelig er en Følge af Kjerlighed til Fædrelandet og Kjerlighed til Folket. Det gjælder om, hvilket Blik man har paa den hele Sag. Naar man vil søge den dybeste Rod, den dybeste Grund til den Uenighed, som her skilles os i to Leire, skal man gaa tilbage til det Punkt, da de begyndte at stille sig tilbage til det, hvorefter vi Alle ere enige. Vi ere jo Alle enige i vor Kjerlighed til Folket. Det der skilles fra den Side, paa hvilken jeg kæmper, er den saakaldte parlamentariske Regjering, det vil sige Folkets Selvstyrelse. Jeg bruger hellere Ordet „Selvstyrelse“ paa Dansk og ikke Betegnelsen en „parlamentarisk Regjering“, fordi jeg ikke vil have en slaviske Efterligning af de engelske Forhold; det er en stor Overfættelse, som bedre passer paa os. Det er for Folkets Selvstyrelse, vi nu kæmpe, og Spørgsmaalet er da kun, om Folket er modent til denne Selvstyrelse, om det er saa oplyst og saa stærkt, at det kan bære den? Det er nemlig ikke alene Magten, hvorefter det gjælder, naar man saa stærkt har fremskrevet Magten, maa man ikke glemme det Ansvar, som er uadskillelig knyttet til den. Det Vigtigste for Folkets Selvstyrelse er Ansvar, og det er, fordi jeg tror, at Folket er stærkt nok til at bære dette, at jeg kæmper saa ivrig derfor, som mine Kræfter tillade det. Det danske Folk staaer efter Europas Mening saa højt i Oplysning, at de Vedkommende, som have tegnet Rort og betegnet Landene med forskjellige Farver efter deres forskjellige Oplysning, have sat Danmark blandt de Riger, som staa høiest i Oplysning. Dette Folk er ogsaa saa befindigt i hele sin Færd, at den Frihed, som andre Steder er bleven indført ved Vold, her ikke har kostet en eneste Blodsdraabe. Man har endog